

५३२ उक्तिखेत्रे च सेधातिथिः ‘जटिलञ्जानधीयानं दुर्बलं
कितवं तथा’ अनुव्याख्याने तथार्थव्याख्या तेनोक्तत्वात् ।
इर्वर्णिणं न० दृष्टं बोरण्यम प्राप्तं । दृष्टं वीरणे त्र्यम्भेष्ट

“इस श्रूति परम्पराया दुर्वीरणानि जायन्ते” शतांब्रा०
 ११४।१६ “दुर्वीरणानि दुष्टवीरणानोवेति” लुप्तोपमा भा०
 दुर्वीरिक्षित विं दुःखेन बुध्यते दुर्गुध-कर्मणि खल् । बोडु-
 भशक्ये दुःखेन ज्ञेये “अतिदुर्वीरविगिरः शिरोमणे:”
 गदाधरः “निसगद्वीर्घमभोधविलक्षाः” किरा०

दुर्ब्रीह्यण पु० दुष्टो ब्राह्मणः प्रा०स० “वस्तु वेदश्च वेदी च
उत्सन्ना च तिपौरुषी। स वै दुर्ब्रीह्यणो ज्ञेयः, इति
धूर्त्तस्त्रामिगोक्ते निन्दितब्राह्मणमेहे तस्य आवश्यकवेद
पाठिविहितहोमयोस्त्रिपुरुषस्तुतस्त्रित्वात् दुष्टस्मृ० “प्रद-
ञ्जाग्रादुर्ब्रीह्यणस्य ब्रह्मवर्चसकामस्य” आपस्त्रम्भः “यो
दुर्ब्रीह्यणः सोमं पिपासुति” तैत्तिंस०२१॥१०।१

दुर्भेग चिं दुःस्थितो भगो भाग्यमस्य प्राप्तं। दुष्टभाग्यान्विते
 “दुर्भेगोदयं जनसत्त्वं किमर्थमसुशर्द्धितः” हरिवं० १२६३०
 परिज्ञेहस्यायां (दुया) स्थातायां रस्त्रियां स्त्री
 “कर्मभिः स्ववतैः सा तु दुर्भेगा सप्तप्रदाय” भा० ३१६८०
 अ० प्रियादिषु पाठात् एतम्भिन् परे पूर्वस्थितस्त्रीलिङ्ग-
 शब्दस्य कर्मधारवे न उच्चवद्वाप्तः।

दुभीय नंदुट भाग्यम् प्राप्तवा० इदरहषे पापे० । दुःस्थितं
भाग्यमस्य प्राप्तवा० २८८भाग्यान्विते त्रिं

दुर्भिक्त अव्यं भिक्षायाः अभावः । १ भिक्षाया अभावे । दुर्लभा
भिक्षा यत्र प्राप्तः । यहेश्च यानि शखानि जायते
तद्देशे तद्दृव्यसाकृत्यत्था २ तद्दृव्यालाभसमयभेदे न० तद्-
समयभेदस्त्वचकाच्च प्रदिसंवल्लरान्लग्नी ता वर्षभेदाः ज्योतिं
त० भविष्यपुः उक्ताः संस्तहा दर्शने यथा

“राष्ट्रभङ्गच दुर्भिक्षं तस्मारैकपीडनम् । जानी-
या हिमरहं घोरं प्रसाधिनिः३ वरानने ! । “दुर्भिक्षं जा-
यते घोरं सर्वैषद्वर्षसंयुतम् । अनादृतः समाख्याता
व्यये२० संवत्सरे प्रिये !”। “क्वचिद्वर्षति पर्जन्यो हेशे सं-
क्लिन्मग्जलः । दुर्भिक्षं सर्वश्रीवर्द्धे ३४ व्यवहारे
विषययः” । “दुर्भिक्षं जायते सर्वां मेदिनी दुष्टति
प्रिये ! । मुवेः३५ मुवन्ति तोयानि पीडिता सानवा भुवि”।
“दुर्भिक्षं जायते घोरं धान्यैषधिप्रयीडनम् । अनवेः४०
च समाख्याता नान्न कार्यौ विचारणा” । “देशभङ्गः
हुदुर्भिक्षं समाशात् कथयास्यहम् । पिङ्गलेः४१ चारु
पद्माभिक्षं ! दुर्भिक्षं नर्मदातटे” । “दुर्भिक्षं सम्भूतं प्रोक्तं

ब्यवहारो न वर्तते । भवेहै मध्यमा दृष्टिर्दूर्मतौ ५५
 सुचपस्थिते । “दुर्भिक्षं मरणं घोरं धान्यैवधिप्रयीड-
 नम् । पापरोगे भवेहेवि ! रक्ताचेष्टमरवन्दनि” । ।
 “रोगो मरणादुर्भिक्षं विरोधोष्ट्रवाकुलम् । क्रोधेष्ट तु
 विषमं सर्वं समाख्यातं हरपिये !” । ५६ “मेदिनी
 चलते देवि ! सर्वभूतं चराचरम् । देशभङ्गश्च दुर्भिक्षं
 क्षये संचोयते प्रजाः । सौराङ्गे भालवे देशे दर्ज्याणे
 कोङ्कणे तथा । दुर्भिक्षं जायते घोरं ज्येष्ठ० संवत्सरे
 प्रिये !” । कचिदद्वातोत्यातेऽपि दुर्भिक्षं भवति यथा

“मांसार्थनी समादाय इमशानाद् वटब्रवायसः ।
चा इगालोऽथ वा मध्ये पुरस्य प्रविशन्ति चेत् । विकिरन्ति इद्वादौ च इमशानं सा मही भवेत् । चौरेण हन्ते लोकः परचक्षसमागमः । संयामश्च महा घोरो दुर्भिक्षं भरकस्तथा । अङ्ग तानि प्रस्तुयन्ते तत्र देशस्य विद्रवः । अकाले फलपुष्पाणि देशविद्रवकारणम्” इति ज्योत० त० । तत्र कालैऽग्नैचिभ्यो भिक्षायहन्ते दोषाभाव इति छारलतापस्तवतयः । कौर्मे “सद्यः-शौचं समाख्यातं दुर्भिक्षे चाप्युपस्तवे । डिक्काहवे हतानाञ्च विद्युता पार्थिवैर्द्धजैः । सद्यः शौचं समाख्यातं शापादिमरणे तथा” इति शु०त० “दुर्भिक्षयुक्तराङ्गे च स्तृतके स्तृतकेऽपि वा । नियसाश्च न दृष्ट्यन्ति दानधर्म-रतेष्वपि । दीक्षिणाश्चभिक्षिताच ब्रततोष्यपराङ्गत्या । दीक्षाकाले विवाहादौ देवद्वेषयां निर्भान्ति ते । पूर्वसङ्कलिते चापि नाशौचं स्तृतस्तृतके” इति गारुडे २२६४० “शक्टः शाकिनी गावो जालसास्कन्दनं वनम् । अनूपः पर्वतो राजा दुर्भिक्षे नव उत्तयः” चाचक्याः “द्वाविमौ पुरुषौ लोके स्तर्यसगुल्मेदिनौ । दाताङ्गस्य ह दुर्भिक्षे सुभिक्षे वस्त्रहेसदः” । “एकयामै चतुःसाले दुर्भिक्षे राङ्ग विस्तवे । परिना नीयमानायाः पुरःशुक्रो न दृष्ट्यति” ज्यो० त० ।

दुर्भिंद त्रिं दुःखेन भिद्यते दुर्भिंद-कर्मणि वज्रार्थे क।
 दुर्भेद्ये भेत्तु भश्यते । “गिरिमासाद्य दुर्भिंदम्” भा०
 द्व० ३५४०। खल्। दुर्भिंद तत्वार्थे त्रिं गद्यत् । दुर्भेद्य
 तत्वार्थे त्रिं ।

दुर्भिषज्य लि० दुर्भिषज्य-करण्डा० यक् कर्मच्च रथत्
यत्तोपः। इटु॑खेन चिकितस्ये॒। भावे रथत्। दु॑खेन
इचिकित्सादाम् “दुर्भिषज्य” चाहै॒ भवति यमेष न प्रति-
पद्यते”१०८“तमिन्द्रियहारदेश” यस्त्वा॑भास्त्रक्षमादाम्